

Slotwoord Letitia Vriesde

De Surinaamse atletieksport kampt met diepgewortelde problemen die het al jaren onmogelijk maken om een positieve wending te geven aan de ontwikkeling van de atletiek. Reeds in mijn periode als actieve atleet heb ik dit al aan den lijve mogen ondervinden. Ik kan u vertellen dat ik met trots de Surinaamse nationaliteit bezit en het altijd als een heb beschouwd om de kleuren van onze vlag te verdedigen op het wereld atletiekforum. Ik heb doelbewust de Nederlandse nationaliteit niet aangenomen toen het me verschillende malen werd aangeboden. Na het beëindigen van mijn carrière als top atleet heb ik altijd nog een wezenlijke bijdrage willen leveren aan de ontwikkeling van de atletiek in Suriname maar vandaag nu ik hier voor jullie sta kan ik zeggen dat dat in de huidige situatie onmogelijk is gebleken.

1. De Surinaamse atletiek gemeenschap lijkt nog erger te zijn verdeeld dan de Surinaamse Politiek. In de afgelopen periode als voorzitter van de SAB heb ik mogen ervaren dat ik mijn tijd als voorzitter voor ongeveer 10% aan de atletiek heb kunnen besteden en 90% aan de gevolgen van guerrilla aanvallen, valkuilen, dwarsbomen, tegenwerking, verspreiden van onwaarheden en verdraaien van feiten. Ter illustratie verwijs ik maar naar een klein onderdeel hiervan:” **De aanschaf van atletiek materiaal**”. Tot vandaag ligt dit materiaal opgeslagen terwijl het gebruikt zou moeten worden door de verenigingen. Mensen die hier nu in de zaal zitten hebben mij beschuldigd van zelfverrijking. *Voor uw informatie:* De Sponsor heeft deze goederen rechtstreeks aan de fabrikant betaald. De sportwinkel van mijn man heeft daar niet tussen gezeten. Sterker nog, er is gebruik gemaakt van de kortingsafpraak van de winkel waardoor de SAB de goederen goedkoper heeft kunnen aankopen. Wilde verhalen worden opzettelijk verspreid met als doel de voorzitter in kwaad daglicht te zetten.
2. De belangen van bepaalde individuen en verenigingen wegen blijkbaar zo zwaar dat deze lieden voor niets terugdeinzen om hun zin door te drijven door alles wat binnen hun mogelijkheden ligt aan te wenden om te ondermijnen en mensen te beïnvloeden om iets wel of juist niet te doen. Het heeft me verbaasd dat er mensen zijn (hardliners) die je zogenaamd de ene dag willen helpen en de volgende dag er niet voor schromen je een “dolksteek” in de rug toe te brengen Gelukkig zijn er ook leden bij die ik respecteer vanwege de correcte en waarachtige houding.
3. In de internationale atletiek gemeenschap is het normaal dat topatleten na beëindigen van hun carrière hun bijdrage leveren aan de ontwikkeling van de atletiek sport en dit gebeurt vaak door zitting te nemen in het bestuur. De IAAF stimuleert landen om deze trend te volgen. Op internationaal vlak is het zo gemakkelijk om contacten te maken en uit te bouwen omdat iedereen de persoon al kent. U kunt de voorgaande voorzitters van de SAB vragen naar wie gevraagd werd op internationale meetings van de IAAF. Juist ja, Vriesde. Het valt te betreuren dat men hier in Suriname het belang niet kan of wil inzien van het internationaal netwerk waardoor het onbenut wordt gelaten. Maar ja wat kan ik anders verwachten van strijders die hun eigen belangen behartigen onder het mom van het atletiekbelang.

4. 15 April jl. hebben de verenigingen via e mail informatie ontvangen over de cursus ICECP. Ik heb er namelijk een gewoonte van gemaakt om alle uitnodigingen die in de mail box van de SAB binnekomen aan de verenigingen door te sturen zodat u weet wat er speelt. Informatie mag namelijk niet selectief verstuurd worden naar loyalisten maar moet iedereen bereiken. Niemand is echter ingegaan op deze uitnodiging. Uiteindelijk heb ik besloten om mij op de valreep zelf voor deze cursus in te schrijven. Met succes. Ik kan u de aanbevelingsbrief van de universiteit laten lezen. Ook hier komt weer een golf van kritiek los op het hoofd van de voorzitter en worden er zware aantijgingen gedaan, terwijl er officieel nog niets bekend gemaakt is. Ik ga deze cursus volgen en er zijn natuurlijk weer tegenstanders die weten te vertellen dat Vriesde niet het niveau heeft, etc. etc. Deze mensen hebben het mis kan ik u vertellen. Niemand hier in Suriname heeft ooit op het niveau gepresteerd waarop ik jarenlang heb gezeten. Men heeft geen idee wat dat is en wat dat betekent. Die waardering komt alleen van mensen die dat wel begrijpen.
5. Ik ben gewezen atleet, nu bestuurder en ik ben er voor de sport, maar de oorlog die men wenst te voeren is niet mijn ding. In de aanloop naar deze verkiezingen is mij gebleken dat mensen die mij ondersteunen zwaar onder druk gezet worden om koste wat het kost niet voor lijst Vriesde te stemmen. Dit is zeer verontrustend maar het geeft wel aan dat het goed mis is met de atletiek gemeenschap. Pogingen om tot 1 consensuslijst te komen zijn afgeketst. Aan uitnodigingen van de Learning Company om met alle partijen eerst het probleem binnen de atletiek op te lossen is nauwelijks gehoor gegeven. Verder zie ik dat bijna de volledige "Commissie van goede diensten" is betrokken bij de samenstelling van de lijst van de tegenpartij. Dat zegt wat mij betreft voldoende over de wijze waarop deze commissie haar werk heeft gedaan.

Hieruit trek ik de volgende conclusie. Als ik vanavond de verkiezingen win zal de strijd gewoon doorgaan en zal mij het werk weer grotendeels onmogelijk gemaakt worden. Ik kan u vertellen dat ik daar geen zin in heb. Ik heb dan ook besloten mij niet langer kandidaat te stellen en als voorzitter trek ik hierbij mijn lijst in.

Mijn besluit is mede ingegeven door het besef dat een verkiezing 2 kampen achterlaat met de dreiging voor confrontaties, grimmigheden en onrust op korte termijn. De achterliggende periode geven aan dat dit scenario zeer reeel is. Daarom wil ik dit offer brengen. Ter wille van de atletieksport en ten gunste van de atleet die steeds weer het kind van de rekening is. Met opgeheven hoofd verlaat ik het ongelijk strijdgewoel. Met een ervaring rijker en een illusie armer neem ik afstand van mijn functie. Ik heb naar beste vermogen mijn werk gedaan met alle passie en veel doorzetting. Indien ik iemand hiermee ongewild tekort gedaan heb betuig ik mijn spijt. Ik dank een ieder die het goed met mij gemeend heeft en eerlijk en oprecht is geweest. Ik breng in het bijzonder mijn dank en erkentelijkheid tot uitdrukking aan het adres van de penningmeester Mevrouw Irmgard Tjong A Hung voor haar onvoorwaardelijke steun en noeste arbeid.

Vaarwel

Letitia Vriesde, 6 augustus 2014